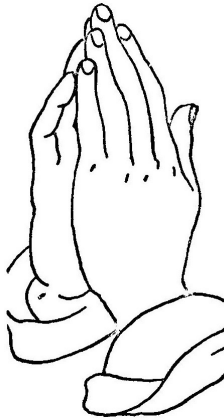

Gustaf A. Aho

”Rukoilkaa siis te näin”

Esitys Isä meidän -rukouksesta

*Jälkipainos monisteena
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko
Rajakatu 7, 15100 Lahti
www.luterilainen.com*

2007

Alkuperäisen kirjan kustantaja
National Publishing Company
Ironwood, Michigan, USA

[Painettu Ironwoodissa, Mich. USA.
Painovuosi ei ole tiedossa, kuitenkin ennen vuotta 1954]

Tässä jälkipainoksessa on kieliasua
vain muutamassa kohdin hyvin
varovasti nykyaikaistettu.

SISÄLLYS

Ja kun rukoilette...	4
<i>Miksi kristitty rukoilee?</i>	4
<i>Miten kristitty rukoilee?</i>	5
<i>Mitä kristitty rukoilee?</i>	5
<i>Missä kristitty rukoilee?</i>	6
<i>Parhain rukous</i>	7
Isä meidän, joka olet taivaissa...	7
<i>Meidän Isämme</i>	7
<i>Joka olet taivaissa</i>	9
Pyhitetty olkoon sinun nimesi...	10
<i>Kuinka Jumalan nimi väärin käytetään?</i>	10
<i>Kuinka Jumalan nimi pyhitetään?</i>	11
Tulkoon sinun valtakuntasi...	13
<i>Luonnonvaltakunta</i>	13
<i>Armonvaltakunta</i>	13
<i>Kunnianvaltakunta</i>	14
Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa...	16
<i>Jumalan ilmoitettu tahto</i>	16
<i>Jumalan tahtoon taipuminen</i>	17
Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme...	19
<i>Mitä on jokapäiväinen leipä?</i>	19
<i>Miksi nämä "tarpeelliset" eivät ole ensitärkeitä?</i>	19
<i>Miksi lainkaan rukoilemme jokapäiväistä leipää?</i>	20
Ja anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet...	22
<i>Syntinen</i>	22
<i>Anteeksi saanut syntinen</i>	23
<i>Anteeksiantava syntinen</i>	24
Äläkä saata meitä kiusaukseen...	25
<i>Rukoilemme siis, että Jumala varjelisi meitä pahasta</i>	25
<i>Rukoilemme myös, että Jumala antaisi voimaa voittamaan</i>	26
Vaan päästä meidät pahasta...	27
<i>Pääsy päivähoillisestamme</i>	27
<i>Pääsy kaikesta pahasta</i>	28
Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen.	29
<i>Sinun on valtakunta</i>	29
<i>Sinun on voima</i>	30
<i>Sinun on kunnia</i>	30
<i>Aamen</i>	31
Gustaf Axel Aho	32

Ja kun rukoillette...

Rukoileminen on ominaista pakanoillekin. Mutta he rukoilevat jumalia, joita ei todellisesti ole olemassakaan. Ne ovat heidän omien kättensä tekemiä kuvia ja veistoksia, tai heidän pimitetyn mieltensä kuvittelemia olentoja. Myös ne, jotka uskovat yhteen Jumalaan, mutta joilla ei ole evankeliumin valoa, rukoilevat ja palvovat häntä nurjien käsitystensä mukaisesti.

Ihmistä ahdistaa oma avuttomuus. Häntä kalvaa syyllisyys. Hän pelkää voimia, joita hän ei tunne eikä voi hallita. Hän huutaa henkivaltoja avukseen ja koettaa saavuttaa niiden suosiota itse valitsemillaan keinoilla.

Tiibetiläinen kiinnittää rukouksensa lieriöön eli sylinteriin ja veivaa sitä, jotta rukous menisi uudestaan ja uudestaan Jumalan tykö. Japanin shintolainen polttaa monistetun rukouksen, jotta se moninkertaisena tulisi Jumalan eteen. Näin on pakanakansoilla omat käsityksensä rukouksesta. Mutta Jeesus sanoo: "Ja kun rukoillette, älkää tyhjiä hokeko niin kuin pakanat, jotka luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan. Älkää siis olko heidän kaltaisiaan. 1 Matt. 6:7,8.

Miksi kristitty rukoilee?

Tosin kristittykin rukoilee sen tähden, että hän on heikko ja avuton ja että hän on vaarojen ympäröimä ja vihollisvoimien saartama. Mutta häntä ajaa rukoukseen Jumalan käsky: "Rukoilkaa lakkaamatta". Häntä houkuttaa rukoukseen Jumalan lupaus, että Jumala kuulee ja antaa monin verroin enemmän kuin me anomme tai ymmärrämme. Hän rukoilee, koska hän tahtoo kiittää Jumalaa moninaisista lahjoistaan. Hän rukoilee, "Sillä Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän rukouksiansa." 1 Piet. 3:12.

Miten kristitty rukoilee?

Kristitty rukoilee ennen kaikkea uskossa Jumalan lupauksiin. Herra sanoo: "Kaikki, mitä te anotte rukouksessa, uskoen, sen te saatte." Matt. 21:22. Tokkopa Jumala on mitään lupausta niin usein toistanut kuin tätä, että Hän kuulee lastensa rukoukset. Mikään asia ei ole Hänelle liian pieni eikä liian suuri. Hänen sydämensä palaa halusta jakaa lahjoja lapsilleen, sillä Hän on rikas ja kaikkivaltias ja armollinen Jumala. Hän on valkeuden Isä ja kaikkinaisten hyvien lahjojen antaja. Hän on alttiimpi antamaan kuin me olemme pyytämään. Saamme siis varmasti uskoa, että Jumala kuulee rukouksemme.

Anoessamme uskossa me anomme Jeesuksen nimeen. "Mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni", sanoi Jeesus, "sen minä teen." Joh. 14:13. Hänen nimessään rukoileminen tarkoittaa, että me uskomme saavamme kaikki Jeesuksen ansion tähden. Me itse olemme ansainneet vain rangaistusta. Mutta Jeesuksen ansiossa meillä on ensiksikin tahraton vanhurskaus, lapsioikeus ja iankaikkinen elämä. Mutta Hän on myös ansainnut meille kaiken hengellisen ja aineellisen hyvän tätä ajallista elämää varten. Hänen ansionsa on loppumaton rikkaus, joka on pantu meidän tilillemme Jumalan pankkiin. Me siis rukoilemme uskossa Jeesuksen nimeen.

Mitä kristitty rukoilee?

Emme voi koskaan loppuun kuluttaa Jeesuksen meille ansaitsemaa hyvää. Jeesuksen nimeen vedoten me siis saamme anoa kaikkia ajallisia ja iankaikkisia lahjoja. Hän ei ole ansainnut sellaista, mikä on meille vahingoksi. Me emme siis rukoile mitään, mikä elättää ja vahvistaa vanhaa ihmistämme. Jos anommekin, Hän suuressa armossaan ei anna meille sellaista, joka on turmioksi. Jaakob sanoo: "Te anotte, ettekä saa, sen tähden, että anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne sen himoissanne." Jaak. 4:3.

Me anomme ilman ehtoja kaikkea sellaista, niistä Jumala on jo tahtonsa ilmoittanut. Kun anomme hengellisiä lahjoja — anteeksian-

tamusta ja pelastusta synneistä, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, kestävyyttä, menestystä Herran työssä, Hänen työnsä menestystä meissä jne. — silloin tiedämme, että tämä kaikki on myös Hänen tahtonsa mukaista. Mutta kun rukoilemme ajallisia ja aineellisia, silloin meidän on pyytämisen, että Hänen tahtonsa tapahtuisi. Sillä näissä asioissa me emme tiedä, mikä on todella hyväksi meille ja lähimmäisellemme.

Missä kristitty rukoilee?

Me rukoilemme kaikkialla. Kristitty rukoilee Hengessä ja totuudessa, työtä tehdessään, matkustaessaan, levätessään. Hän rukoilee lakkaamatta. Mutta hän etsii ja käyttää erikoisia hetkiä rukoukseen. Jeesus sanoo: "Kun rukoilet, mene kammioosi ja sulje ovesi ja rukoule Isääsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle." Matt. 6:6. Evankeliumit kertovat kuinka Jeesus itse usein vetäytyi yksinäisyyteen rukoilemaan. Kun on tilaisuus, me polvistumme rukoukseen, sillä se osoittaa nöyryymistä; me liitämme kädet ristiin ja siten tunnustamme avuttomuuttamme; tai me kohotamme kätemme ja katseemme ylös ilmaisten, mistä apumme tulee. Mutta milloinkaan emme saa ajatella, että Jumala jonkun asentomme tai rukouspaikkamme tai tapamme tähden kuulee meitä. Hän kuulee meitä ainoastaan Jeesuksen tähden, kun Häneen uskoen rukoilemme Hengessä ja totuudessa.

Me rukoilemme yhdessä seurakunnan kanssa. Onkin tärkeätä, että rukoukset jumalanpalveluksissa eivät ole vain tavanomaisia, vaan että me yhdyimme niihin sydämestämme. Me rukoilemme myös perheemme kanssa sekä uskonveljien kanssa. Jeesus vakuuttaa: "Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältääni, joka on taivaissa." Matt. 18:19. Kuinka paljon enemmän tapahtuisikaan suuria ja ihmeellisiä asioita, jos kristityt tekisivät tällaisia rukousliittoja!

Parhain rukous

Jeesuksen opetuslapset saivat usein nähdä, jopa kuullakin, kun Jeesus rukoili. Hekin halusivat rukoilla, mutta tunsivat siinä suurta heikkoutta. He siis rukoilivat: "Herra, opeta meitä rukoilemaan." Luuk. 11:1. Silloin Jeesus opetti heille tuon ihmeellisen rukouksen, jota kutsumme Herran rukoukseksi. Se on lyhyt ja yksinkertainen. Ja kuitenkin siihen sisältyy kaikki, mitä meidän tulee rukoilla Jumalalta.

Luther sanoo, että tämä rukous on kaikista suurin marttyyri, sillä sitä niin paljon rääkätään ja käytetään väärin. Milloin se on pelkkä tapa, milloin taika, milloin taas hätävara. On rakentavaa tutkia tämän rukouksen sisältöä ja oppia sitä oikein ymmärtämään ja käyttämään. Siinä tarkoituksessa tutkimme tätä rukousta kohta kohdalta ja rukoilemme Pyhän Hengen valoa ja johdatusta.

Isä meidän, joka olet taivaissa...

Meidän Isämme

Suomenkielellä olisi luonnollisempaa sanoa: meidän Isämme. Mutta kun kirjakielemme otti ensimmäisiä askeleita, tuli tämä muoto tarkalleen latinasta: Pater noster — Isä meidän. Tällaisena se on pysynyt halki vuosisatojen kielemme luonteesta huolimatta. Tämä rukous on näet niin tuttu, jo lapsena opittu polvesta polveen, että sanojen vanha järjestyskin on säilynyt.

Jeesus opettaa meitä lähestymään Jumalaa meidän omana Isänämme. Jumala on tosin kaikkien ihmisten Isä siinä mielessä, että Hän on luonut ihmisen omaksi kuvaksensa. Hän on myös kaikkien ihmisten Isä sen tähden, että Hän on antanut ainokaisen Poikansa tulla ihmiseksi, meidän veljeksemme. Jeesus, Jumala ja ihminen, on

lunastanut meidät synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta, jotta me pääsisimme lapsen asemaan.

Mutta sanan varsinaisessa mielessä ainoastaan ne ovat Jumalan lapsia, jotka ovat Jumalasta syntyneet. "Hän on meidät tehnyt", sanoo psalmista (Ps. 100:3), "ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat." Ja Jaakob kirjoittaa: "Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla." Jaak. 1:18. Samoin Paavali kirjoittaa korinttolaisille: "Minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa." 1 Kor. 4:15. Ja Pietari kirjoittaa hajalla oleville Jumalan lapsille: "Te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta... Ja tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu." 1 Piet. 1:23,25. Jeesus myös vakuuttaa: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan." Joh. 3:5. Ihminen siis syntyy uudestaan Jumalan lapseksi Jumalan sanan kautta. Tämä sana on Henki ja on elämä. Se vaikuttaa uudestisyntymisen pyhässä kasteessa ja evankeliumissa. Se on tämä uskoa synnyttävä sana, joka vaikuttaa kasteessa ja tekee siitä uuden syntymisen peson. Julistettuna tämä sana saattaa uskosta langenneenkin jälleen uskoon eli uudestisyntyyttää, niin kuin Paavali kirjoittaa armosta lankeaville galatalaisille: "Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää." Gal. 4:19.

Kun me siis olemme uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa (Gal. 3:26), niin me saamme turvallisesti lähestyä Jumalaa Isänämme. "Ja koska te olette lapsia", sanoo apostoli, "on Jumala lähettänyt meidän sydämeemme Poikansa Hengen, joka huutaa: 'Abba, Isä.'" On sanomattoman lohdullista, että me saamme lähestyä kaikkivaltiaasta Jumalaa rakkaana Isänämme.

Rukouksemme on siis lapsen puhetta rakkaalle Isälle. Väliin se on iloisen ja ihastuneen lapsen huudahdus, väliin itkevän lapsen valitus. Milloin se on peljästyneen ja ahdistetun lapsen hätähuuto, milloin taas sairaan ja heikon huokaus. Usein se on kiusatun, tarvitsevaisen harras pyyntö. Mutta se on aina lapsen puhetta rakkaalle Isälle, jolla on isän sydän, isän rakastava, ymmärtävä, säälivä sydän. Katso kuinka maallinen isä keskeyttää toimensa kuullakseen lapsen-

sa puhetta! Eikö hän olisi huolissaan, jos lapsi ei hänelle puhuisi? Ja me kuitenkin olemme huonoja isiä lapsillemme. Monin, monin verroin parempi on meidän taivaallinen Isämme. Kuinka mielellään Hän kuulee lapsensa puhetta! Ennen kuin he huutavat, Hän jo vastaa heille. Hän on rakkaassa Pojassaan antanut meille anteeksi kaikki synnit ja on antanut Pyhän Henkensä todistamaan meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapset. Uskossa me siis sanomme Jeesuksen Isälle: "Meidän Isämme!"

Joka olet taivaissa

Tässä lapsi huutaa Isää, jota hän ei vielä näe. Hän tahtoo sanoa: Isä, Sinä olet taivaissa, missä ei ole mitään rumaa, ei mitään pahaa. Ei siellä ole vaaraa eikä puutetta, ei syntiä eikä kiusausta. Oi Isä! Sinä olet pyhä ja asut pyhydessä; taivas on Sinun asuinsijasi. Mutta katso, minä olen vielä täällä alhaalla. Tämä on kyynelten ja kuoleman varjojen laakso; täällä syvyys huutaa syvyydelle; täällä vaarat uhkaavat joka puolella Sinun heikkoa lastasi. Auta minua täällä matkallani. Isä, kuule minua!

Ja Isä kuulee. Yhteys taivaaseen on aina avoin Jeesuksen kautta. Matkamme on aina etappitie, jossa yhteyksiä Isän kotiin ei voi mikään katkaista. "Ja usein kun mä huokaan vaan, Jo vastauksen sieltä saan." Sillä vaikka Isämme koti ja valtaistuim onkin taivaassa, on Hän kuitenkin meitä läsnä. Hänen katseensa on kääntynyt meihin ja Hänen korvansa meidän rukouksiimme. Hän huolehtii meistä matkallamme.

Mutta lapsen äänessä on koti-ikävä, kun hän sanoo: "Isä meidän, *joka olet taivaissa*." Hän esittää Isälle pyyntöjä, jotka kaikki tähtäävät siihen, että lopulla päästään aivan suurena joukkona, kaikessa voittaneina, Isän tykö taivaaseen. Ja tässä koti-ikävässä puhuu uskon ääni, joka tunnustaa psalmistan kanssa: "Sinä talutat minua neuvosi mukaan ja korjaat minut viimein kunniaan. Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli." Ps. 73:24,25.

Tämä puhuttelu, "Isä meidän, joka olet taivaissa", on siis Jumalan lapsen sydän-kielellä puhuttu ja koskee kohta Isän sydämeen.

Pyhitetty olkoon sinun nimesi...

Herran rukouksessa me lähestymme Jumalaa meidän taivaallisenä Isänämme. Tähän nimeen sisältyykin kaikki, mitä Jumala on meille itsestään ilmoittanut. Nyt rukoilemme, että voisimme tämän nimen pitää niin suurena, rakkaana ja pyhänä kuin se todellisesti on. Mitä Jumala lain sanalla meiltä vaatii, sitä me nyt evankeliumin sävyttämmin sanoin pyydämme toteuttaa. Ensimmäisessä käskyssä Hän oli sanonut, että Hän yksin on Jumala ja ettei meillä saa olla muita jumalia. Tätä ainoata Jumalaa me nyt puhuttelemme omana Isänämme. Toisessa käskyssä Hän ankarin uhkauksin kielsi meitä turhaan lausumasta Hänen nimeään. Tässä me nyt ensimmäiseksi anomme, että tämä nimi, jolla Hän on opettanut meitä puhuttelemaan itseään, tulisi pyhitetyksi. Se merkitsee siis, että Hän tulisi tunnetuksi, niin ettei Hänen nimeänsä väärin käytettäisi.

Kuinka Jumalan nimi väärin käytetään?

Jumalaa vihaava pilkkaaja häpäisee Jumalan nimeä, Jumalan sanaa ja Jumalan säädöksiä monella muotoa puhein, kirjoituksin ja käytöksin. Hurmahenget ja harhaoppien opettajat häpäisevät Jumalan nimeä kaupitellessaan Jumalan sanana riivaajien oppeja ja omia erheitään. Jumalan nimeä häpäisee myös kristityn nimeä kantava, joka elää kadottavissa synneissä — ahneudessa, juoppoudessa, hau-reudessa, valheessa ja petoksessa, parjaten lähimmäistään, kantaen vihaa ja eläen anteeksiantamattomalla sydämellä jne. Nämä kaikki ovat törkeää Jumalan nimen häpäisemistä.

Jumalan kunniaa loukkaa myös kaikki Jumalan nimen ja Hänen pyhän sanansa kevytmielinen käyttö. Samoin on Jumalan nimen halpana pitämistä, kun ihminen ei rukoile Jumalaa, ei huuda Häntä avukseen hengessä ja totuudessa, ei kiitä Jumalaa eikä etsi Hänen kunniaansa. Ja kovin valitettavaa on, että me kristitytkin pidämme halpana Jumalan nimen, kun niin heikosti uskomme Häneen: emme muista Hänen suuruuttaan ja kunniaansa, Hänen pyhyyttään ja armo-

ansa, emme luota Hänen hyvään tahtoonsa ja huolenpitoonsa emmekä uskalla suuria Hänen nimessään. Varsinkin on Jumalan kunnian surkeaa salaamista, kun me olemme hitaat levittämään Hänen pyhää sanaansa. Sillä ainoastaan Hänen sanansa kautta voidaan Jumala tuntea, niin että Hänen nimensä tulee pyhitetyksi.

Me siis rukoilemme, että Jumala pelastaisi meidät kaikesta Hänen pyhän nimensä väärinkäytöstä.

Kuinka Jumalan nimi pyhitetään?

Jumalan nimi pyhitetään ennen kaikkea siten, "että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille." Luuk. 24:47. Kun Jumala lähetti rakkaan Poikansa maailmaan, niin Hän sanoi: "Sinun on pantava hänen nimekseen Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä." Matt. 1:21. Jeesus on pyhän elämänsä, katkeran kuolemansa ja voitollisen ylösnousemuksensa kautta osoittanut olevansa juuri tällainen Vapahtaja. Sen tähden Raamattu sanoo: "Ei ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman." Apt. 4:12.

Me siis pyhitämme Jumalan nimen, kun me Hänen sanansa mukaan uskomme, että Jeesus on todella meidän Vapahtajamme, joka on verellään meidät synneistämme päästänyt. Me edelleen pyhitämme Hänen nimeään, kun me julistamme syntien anteeksiantamusta Hänen nimessään kaikille kansoille.

Tämä sana vaikuttaa uskon. Ja kaikki, jotka uskovat Hänen nimensä, saavat voiman tulla Jumalan lapsiksi. Kolmiyhteinen Jumala itse panee pyhässä kasteessa meihin oman nimensä, uudestisyntyttää meidät ja merkitsee meidän nimemme elämän kirjaan. Paikallisiin seurakuntiin, missä Jumalan sana puhtaasti opetetaan ja sakramentit Hänen asetuksensa mukaan jaetaan, Hän on säätänyt nimensä näkyvän muiston. "Se etsikää, ja mene sinne", Hän sanoo 5 Moos. 12:5. Juuri siten me pyhitämme Hänen nimeänsä.

Kun me Hänen sanansa kautta uskomme Häneen, niin me sitten voimme myös pyhittää Hänen nimeään vaelluksellamme, niin kuin on kirjoitettu: "Kaikki, minkä teette sanalla tai työllä, kaikki tekkää

Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttansa." Kol. 3:17.

Se on Jumalan nimen pyhittämistä, kun me uskovaisina täytämme Jumalan tahtoa jokapäiväisessä elämässämme. Ajanviete, työ, lepo, huvi, harrastus ja kaikki, mitä uskova tekee Jumalan käskyjen mukaan, on Hänen nimensä kunniaksi. Surumme ja ilomme, menestyksemme ja vastoinkäymisemme, terveytemme ja sairautemme, kyykymme ja omaisuutemme, sanalla sanoen, kaikki arkisetkin asiamme ovat pyhiä, kun me Herralle elämme ja Herralle kuolemme. Näin me tahdomme kaikessa pyhittää Jumalan nimen.

Ja tämä pyhittäminen on autuasta. Meillä on silloin suoja kaikissa vaaroissa. Sillä "Herran nimi on vahva torni; hurskas juoksee sinne ja saa turvan." Sananl. 18:10. Meillä on voitto kaikissa ahdistuksissa ja taisteluissa. Sillä "näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka on meitä rakastanut." Room. 8:37. Meidän tulee iloita ja riemuita, kun saamme Hänen nimensä tähden kärsiä. Apt. 4:41; Luuk. 6:22. Jeesus myös sanoo: "Ja jokainen, joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, on saava monin verroin takaisin ja perivä iankaikkisen elämän." Matt. 19:29.

Lopullisesti täyttyy tämä rukous, "Pyhitetty olkoon sinun nimesi", vasta viimeisenä päivänä. Silloin kaikki polvet notkistuvat Jeesuksen nimeen ja jokainen kieli tunnustaa Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra. Rukouksemme ulottuu siis tuohon suureen päivään asti.

Tulkoon sinun valtakuntasi...

Me rukoilemme ylen suuria asioita, kun rukoilemme Jumalan valtakunnan tulemistä. Yhdessä muodossa Jumalan valtakunta on jo kaikkialla luonnon- eli voimanvaltakuntana, sillä Hän on kaikkietävä, kaikkialla oleva, kaikkivaltias Jumala. Toisessa muodossa Hänen valtakuntansa tulee hengellisesti välikappaleiden, sanan ja sakramenttien kautta, jolloin ihmiset voivat sitä myöskin karttaa ja vastustaa. Kolmannessa muodossa tämä valtakunta tulee äkisti viimeisenä päivänä suurella voimalla ja kunnialla.

Luonnonvaltakunta

Voiman- eli luonnonvaltakunnassa Jumala hallitsee kaikkivaltiaana vastustamattomasti yli kaikkien henkivaltojen ja voimien. Hän hallitsee historian kulkua ja kaikkia tämän maailman valtakuntia niin, että kaikki lopullisesti palvelee Hänen pyhiä tarkoituksiansa, niin kuin on kirjoitettu: "Kaikki sinun tekosi ylistävät sinua, Herra." Ja taas: "Kiittäkää Herraa, kaikki hänen tekonsa, hänen valtakuntansa kaikissa paikoissa." Ps. 145:10; 103; 22. Tässä mielessä Hänen valtakuntansa on jo kaikkialla eikä mikään voi sitä estää eikä kukistaa.

Armonvaltakunta

Mutta me rukoilemme tässä Hänen armonvaltakuntansa tuloa. Tämä merkitsee, että Jumalan selkeä sana olisi runsaana keskelläme ja nopeasti leviäisi kaikkeen maailmaan. Sanallaan Jumala vapauttaa sielut saatanan vallasta, vaikuttaa katumusta, uskoa ja uutta elämää. Siis rukoilemme tässä kaikkien sananpalvelijain ja tähän virkaan valmistuvien puolesta ja lähetystyön puolesta, että Jumalan elävä ja voimallinen sana selvästi ja puhtaasti opetettaisiin, että Jumala lähettäisi sanansa julistajia kaikkeen maailmaan ja että Hän siunaisi heidän työtään.

Me rukoilemme, että Jumalan sana löisi alas ne esteet, joita pysytetään Jumalan tuntemusta vastaan. Me rukoilemme, että Pyhä Henki evankeliumin kautta niin kirkastaisi Jeesuksen, että syntinen näkisi Hänessä omakohtaisesti pelastuksen synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta. Me rukoilemme, että sielut vapautuisivat lain tuomiosta ja ikeestä Jumalan lasten kirkkauden vapauteen; että Jeesuksen sovintoveri saisi puhdistaa omattunnot ja vapauttaa kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa. Me rukoilemme, että voisimme tuntea Hänen kärsimystensä osallisuuden ja Hänen ylösnousemuksensa voiman, jotta me valon lapsina loistaisimme niin kuin tähdet täällä pimeässä maailmassa.

Jumalan armonvaltakunta on uskolla omistettava vanhurskaus, ilo ja rauha Pyhässä Hengessä. Tämä valtakunta on sisällisesti meissä, kun Kristuksen ylösnousemuksessa tapahtunut yleinen vanhurskauttaminen omistetaan henkilökohtaisesti uskon kautta syntien anteeksisaamisessa. Tämän Kristuksen täydellisen vanhurskauden omistamisessa me saamme Pyhän Hengen, autuuden ilon ja Jumalan rauhan, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi. Tämän uskon vanhurskauden hedelmänä seuraa sitten elämän vanhurskaus, niin että me vaelluksellamme levitämme Jumalan tuntemuksen tuoksua.

Kunnianvaltakunta

Herran rukouksen alkusanoissa ilmeni jo Jumalan lapsen koti-ikävä. Ja ensimmäisessä rukouksessa siinsi toivon tähtäimessä se suuri päivä, jolloin kaikki tunnustavat Jumalan nimen kunniaa. Nyt toisessa rukouksessa me rohkeasti pyydämme tuon kunnianvaltakunnan tuloa. Me rukoilemme siis, että Jumala varjelisi ja vahvistaisi meitä pysymään lujina sanassaan ja oikeassa uskossa loppuun asti. Me rukoilemme, että Jeesus tulisi, ei ainoastaan hengellisesti armonvälineissä, vaan että Hän tulisi näkyväisenä kirkkaudessa. Me rukoilemme sen päivän pikaista koittoa, jolloin uskovaiset saavat kirkastetun ja kuolemattoman ruumiin ja saavat aina olla Herransa kanssa taivaan kunniasa.

Tämä rukous on siis suurpyyntö, vavahduttavan valtava. Mehän pyydämme kokonaista valtakuntaa kaikkine aarteineen omaksemme. Mutta me uskallamme näin anoa, kun Jeesus itse siihen kehottaa.

Hän on myös luvannut: "Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan." Luuk. 12:32. Ja vielä: "Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta." Matt. 5:2. Tämä on siis Jumalan lapsen lähetyksrukous, jotta monet pääsisivät tämän valtakunnan etuja nauttimaan. Tämä on kristittyjen työrukous, että he olisivat aina innokkaat ja yltäkylläiset Herran työssä. Tämä on adventtirukous, että se valtakunta, joka on jo uskossa omanamme, ilmestyisi pian kirkkaudessa. Se on kaikkien Raamatun rukousten päätösrukous: "Aamen, tule, Herra Jeesus!"

*"Suo, Herra, valtakuntas
jo tulla ääriin maan,
Sun liekkis kaikkialla
sytytä palamaan.
Työvoimaa uutta kutsu
Sun suureen elohos
Ja kaikki kansat voita
Sun pyhään joukkohos."*

VK 1938 virsi 188

Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa...

Taivaassa on yltäkyläinen, täydellinen, sanomattoman onnellinen, iankaikkinen elämä sen tähden, että siellä täydellisesti tapahtuu kaikessa Jumalan tahto. Taivaassa kaikki tahtovat samaa kuin Jumalakin. Sen tähden siellä on kunnia ja kirkkaus ja ääretön autuus ilman syntiä ja vajavuutta. Siellä ei ole yötä, ei itkua, ei sairautta, ei pettymystä, ei taistelua, sillä siellä ei mikään vastusta Jumalan tahtoa. Sen tähden taivas onkin taivas. Jumalan tahto on aina hyvä, aina viisas, oikea ja vanhurskas. Jumala tulee siis aina todella ylistetyksi, kun Hänen pyhä tahtonsa tapahtuu.

Tässä rukouksessa usko nousee aivan Jumalan istuimen eteen ja pyytää, että taivas tulisi tänne maan päälle. Tämä on niin korkea, kaunis ja vaikea rukous, että myös uskova sydän, joka on Herralle vihkiytynyt, usein tavailee sitä katkonaisesti ja kyynelin.

Jumalan ilmoitettu tahto

Jumala on kirjoitetussa sanassaan ilmoittanut meille pyhän ja armollisen tahtonsa kaikessa siinä, mikä koskee meidän iankaikkista autuuttamme. Hän vannoen vakuuttaa: "Ei ole minulle mieleen jumalattoman kuolema, vaan se, että jumalaton kääntyy tieltänsä ja elää." Hes. 33:11. Hän tahtoo, että jokainen uskoo Poikaan ja Hänen kauttansa saa lahjana autuuden ja elämän. Joh. 3:16. Hän tahtoo, että Hänen sanansa pidetään puhtaana, että sitä tunnustetaan ja levitetään. Hän tahtoo, että me elämme jumalisesti, että me voitamme synnin ja saatanan ja että me kasvamme armossa ja Jeesuksen tuntemisessa. Kaikkia näitä, joissa Hän on ilmoittanut meille hyvän, armollisen tahtonsa, me saamme siis rukoilla ehdottomasti. Kun tämän muistamme, niin voimme rukoilla rohkeasti, varmalla sydämelä.

Jumala on myös ilmoittanut meille ehdollisen pyhän tahtonsa, kun Hän laissansa lupaa meille iankaikkisen elämän, jos me pidämme Hänen käskynsä. Hän sanoo: "Tee se, niin saat elää." Esivanhempaimme lankeemuksen jälkeen ei kukaan kuitenkaan voi täyttää Jumalan käskyjä. Sen tähden kaikki, jotka riippuvat lain teoissa, ovat kirouksen alla. Vasta sitten, kun olemme aivan lahjana, sulasta armosta saaneet pelastuksen uskon kautta Jeesukseen, on meillä halua ja voimaa sisällisen ihmisen puolesta täyttää Jumalan käskyjä; ja silloinkin se on vielä kovin heikkoa ja vajavaista.

Pyhän Hengen säännöllinen tie — niin kuin Tunnustuskirjoisamme kauniisti sanotaan — on toimia ilmoitetun sanan välityksellä. Tämä rukous merkitsee siis, että Jumala antaisi meille pyhän sanansa puhtaana ja selkeänä, jotta Pyhä Henki voisi sen kautta tehdä armoityönsä. Se merkitsee, että me ahkerasti kuulemme ja opimme tätä sanaa. Se merkitsee myös, että me noudatamme sitä ja etsimme sanan valoa ja neuvoa elämämme ohjeeksi, niin kuin Raamattu sanoo: "Älkää sen tähden olko mielettömät, vaan ymmärtäkää, mikä Herran tahto on." Ef. 5:17. "Muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä." Room. 12:2. Jokapäiväisen elämämme asioissa ja eteemme tulevien kysymysten ratkaisussa tarvitsemme siis rukouksen ja sanan tutkistelun kautta päästä varmuuteen Jumalan tahdosta. Väliin on raskaitakin ratkaisuja, jotka vaativat paljon rukousta ja sanan tutkistelua.

On ilmeistä, että saatana ja maailma on aina Jumalan ilmoitettua tahtoa vastaan. Ne eivät kärsi Jumalan sanan oikeata oppia eikä sen mukaista toimintaa. Tämä rukous siis merkitsee, että Jumalan täytyy tehdä tyhjäksi ja estää perkeleen ja maailman tahto, jotta Jumalan hyvä, armollinen tahto voisi tapahtua. Jumalan sanassa pysyminen merkitsee sotaa ja kärsimystä. Mutta tämäkin on Jumalan tahdon täyttämistä. "Sen tähden, uskokoot myös ne, jotka Jumalan tahdon mukaan kärsivät, sielunsa uskolliselle Luojalles, tehden sitä, mikä hyvää on." 1 Piet. 4:19.

Jumalan tahtoon taipuminen

Uskovaisissakin ihmisen oma tahto nousee helposti kapinaan Jumalan tahtoa vastaan. Kukapa mielellään ottaisi vastaan kärsimystä, sortoa, tappioita? Kuka mielellään luopuisi rakkaista toiveista ja suunnitelmista tai menettäisi kalleinta maailmassa? Ei ole helppo taipua sairauteen, joutua työhön kykenemättömäksi, menettää omaisuutta, vapautta, puoliso, lapsia jne. Eikä aina ole kysymyksessä pelkästään itsekkään, lihallisen tahdon uhraaminen. Jeesuksella ei ollut itsekästä ja turmeltunutta tahtoa, ja kuitenkin, kun edessä oli ristin-kuolema, Hän rukoili: "Isäni, jos on mahdollista, niin menköön minulta pois tämä malja."

Kun Jumalan lapsen kohdalle tulevat tällaiset suuret surut ja kärsimykset, niin emme jaksa ymmärtää, miksi Jumala tahtoo sellaista. Mutta meille riittää, kun tiedämme, että vitsa on rakastavan Isän kädessä ja ettei Hän anna meille yhtään tarpeetonta tuskaa eikä kyynelettä. Hän koettelee meitä ja kasvattaa meitä, että kantaisimme runsaampaa hedelmää. Hänen kädessään vastoinikäminenkin on myötäikäymistä. Ja, vaikka meidän täytyy nyt itkien sanoa: "Ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä", niin kuitenkin me kerran saamme riemuiten kiittää, että Jumalan tahto tapahtui eikä meidän tahtomme.

Älkäämme siis tutkistelko Jumalan salattua tahtoa — jäljestäpäin me saamme sen tietää — vaan tyytykäämme siihen, että Hänen tahdonsa todella tapahtuu. Sehän on taivasta meidän kohdallamme, olkoonpa risti kuinkakin raskas, kun Jumalan tahto tapahtuu. Silloin kun Jumala toteuttaa armollista tahtoaan sanansa välityksellä, ihminen voi sitä vastustaa, ja moni tekeekin Jumalan tahdon tapahtumisen tyhjäksi omalle kohdalleen. Mutta Jumalan absoluuttista, ehdotonta tahtoa ei mikään voi estää. Tämä tahto tapahtuu lopullisesti viimeisenä päivänä. Sen päivän toivossa me rukoilemme: "Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa."

Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme...

Ihmisellä luonnostaan on tärkeimpänä huolena toimeentulo ja taloudelliset asiat. Tässä rukouksessa meille opetetaan paljon parempi tie.

Mitä on jokapäiväinen leipä?

Luther vastaa katekismuksessa: "Kaikki se, mikä kuuluu ruumiin ravintoon ja välttämättömiin tarpeisiin". Sitten hän luettelee kuinka siihen sisältyy ei ainoastaan ruoka, vaatteet ja koti, vaan myös raha ja tavara, suotuisat ilmat, hyvät naapurit, hyvä hallitus jne. Taaskin me siis muutamin sanoin pyydämme sangen paljon, ja kuitenkin rajoitumme vain siihen, mikä on tarpeellista.

Miksi nämä "tarpeelliset" eivät ole ensitärkeitä?

Me kyllä asetamme maallisista murehtimisen etualalle. Mutta Jeesus opettaa, että sellainen murehtiminen on tarpeetonta, tyhmää ja jumalatonta. Tarpeetonta se on, sillä Jeesus sanoo: "Taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän tätä kaikkea tarvitsevan." Matt. 6:32. Tyhmää se on, sillä Jeesus sanoo: "Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa?" Maailman murheilla kyllä voimme lyhentää ikäämme, jopa tuottaa itsellemme kadotuksen, mutta emme voi mitään auttaa. Ja jumalatonta se todella on, sillä Jeesus sanoo: "Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat."

Jeesus opettaa ensin rukoilemaan, että Jumalan nimi pyhitettäisiin, että Hänen valtakuntansa tulisi ja että Hänen tahtonsa tapahtuisi. Tämän ohella annetaan meille sitten nämä ajalliset, niin kuin Jeesus sanoo: "Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan." Kun pidämme tärkeimpänä sen, että pysymme Jumalan sanassa, kasvamme Hänen

tuntemisessaan ja täytämme Hänen tahtoaan, niin Jumala on kyllä siunaava meille kaikki tämän ajallisen elämän tarpeet. Mutta jos maalliset tulevat tärkeimmiksi, silloin menetämme lopulta kaikki. "Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi vahingon sielullensa?" Mark.8:36.

Jeesus myöskin teroittaa, ettemme saa ajatella ainoastaan itseämme ja omia tarpeitamme, sillä Hän neuvoo meitä sanomaan: "Anna meille..." Näin meistä tulee esirukoilijoita kaikkien puutteessa olevien, sairaiden, sorrettujen ja apua tarvitsevien, jopa kaikkien ihmisten puolesta. Ja jos totuudessa rukoilemme lähimmäisemme puolesta, niin me alamme myöskin käytännössä osoittaa ymmärtämystä, sääliä ja alttiutta lähimmäistämme kohtaan. Me näet asetamme tässä lähimmäisemme jokapäiväisen leivän yhtä tärkeäksi kuin omamme-kin.

Vielä opettaa Jeesus sanomaan: "täna päivänä". Emmehän sano: "Anna meille tällä viikolla", tai: "Anna meille tänä vuonna", vaan: "Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme." Me emme tiedä olemmeko täällä enää huomenna. Ja Jeesus sanoo, että riittää kullekin päivälle oma murheensa. Meidän tosin tulee tehdä tulevaisuuden suunnitelmia ja varautua sitä varten, mikä mahdollisesti on edessä päin. Mutta meillä ei ole lupa murehtia eikä peljätä huomista päivää, koska Jumala antaa kunakin päivänä, mitä kulloinkin tarvitsemme. Jeesus kertoo miehestä, joka menestyksensä päivinä kokosi itselleen paljon hyvää ja suunnitteli itselleen helppoja päiviä ja mukavia oloja. Mutta Jumala sanoi: "Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?" Luuk. 12:20.

Miksi lainkaan rukoilemme jokapäiväistä leipää?

On ihmisiä, jotka eivät rukoile, ja kuitenkin heillä on kaikkea yllin kyllin. "He ovat vaivoista vapaat kuolemaansa asti, he ovat voimakkaat ja lihavat. Eivät he koe muitten kuolevaisten tuskia, eikä heitä vaivata niin kuin muita ihmisiä." Ps. 73:4,5. Jumala todella "antaa aurinkonsa nousta niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa sataa niin vanhurskaille kuin väärillekin." Matt. 5:45. Minkä tähden me sitten rukoilemme Jumalalta jokapäiväistä leipää?

Ensiksi sen tähden, että oppisimme ymmärtämään, että kaikki nämä ajalliset lahjat tulevat Jumalalta. Me luulemme, että hyvinvointi moninaisine lahjoineen on luonnostaan meille kuuluvaa tai että me olemme omin kyvyin ne hankkineet. Sen tähden Jumalan täytyykin väliin temmata ihmiseltä pois vapaus, terveys, turva ja tavara ennen kuin hän käsittää, että Jumala on kaikkien hyvien lahjojen antaja.

Toiseksi me rukoilemme näin, että osaisimme olla kiitolliset. Ilman kiitosta emme voi Jumalaa kunnioittaa. Ja Jumala ei kuitenkaan anna kiitostaan toisille eikä kunniaansa epäjumalille. Kun ensin otamme uskossa vastaan Hänen kalleimman lahjansa, Jeesuksen Kristuksen, niin opimme kiitoksella nauttimaan Hänen muitakin lahjojaan. Opimme myöskin, että niin hyviä kuin nämä ajalliset lahjat ovatkin, ne ovat kuitenkin kaikista vähäisimpiä. Luther sanookin, että Jumala usein antaa rikkautta niille, joille Hän antaa huonoimpia lahjoja. Ja niille, jotka maallisten lumoissa unohtivat taivaalliset, Hän on kerran sanova: "Muista, että sinä eläessäsi sait hyväsi." Sen tähden psalmista sanookin, että vasta sitten kun hän pääsi sisälle Jumalan pyhiin salaisuuksiin, hän käsitti, mikä heidän loppunsa on oleva. Ps. 73:16–18.

Kolmanneksi, me rukoilemme näin, jotta voisimme oikein käyttää Jumalan meille antamia lahjoja. Itse kullekin meistä Hän on uskonut omaisuuttaan, kenelle enemmän, kenelle vähemmän, ja on sanonut: "Asioikaa näillä, kunnes tulen." Kerran on tehtävä tili siitä, kuinka olemme käyttäneet kykymme, etumme, aikamme, rahamme ja tavaramme. Olemmeko käsittäneet kalleimmaksi luotoksemme evankeliumin, niin käyttäkösemme kaiken ajallisen hyvän, että evankeliumin kautta Kristus tulisi kirkastetuksi ja että me siis näillä ajallisia lahjoilla voittaisimme itsellemme sellaisia ystäviä, jotka ovat meitä vastaanottamassa ikuisiin majoihin?

Jokapäiväiseen leipään kuuluu siis kiitollinen ja ymmärtävä sydän, jotta voisimme oikein nauttia jokapäiväistä leipäämme.

Ja anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet...

Matteuksen mukaan (6:12) syntiä sanotaan velaksi: "Anna meille meidän velkamme anteeksi". Mutta Luukkaan mukaan sanat kuuluvat: "Anna meille meidän syntimme anteeksi." Luuk. 11:4. Asia on tietysti sama, sillä Raamatussa synti esitetään velkana, jopa suunnattomana velkana, jota me emme kykene maksamaan. Matt. 18:23–25.

Jeesus asettaa tämän pyynnön Isä meidän -rukouksen keskikohtaan. Syntien anteeksisaaminen onkin koko kristinuskon keskus ja sydän, sillä ilman sitä ei Jumala voisi kuulla yhtäkään rukoustamme eikä meillä olisi mitään toivoa. Vielä uskovaisinakin meidän täytyy joka päivä rukoilla anteeksiantamusta, sillä joka päivä me olemme syntisiä kuolemaamme asti. Tämä rukouksen kohta asettaakin eteemme kolme tärkeää asiaa.

Syntinen

Tämä rukous on siis syntisiä varten. Mutta ainoastaan ne, joita synti vaivaa, todella rukoilevat: "Anna meille meidän syntimme anteeksi." Eikä tässä ole kysymys niistä, jotka elävät suruttomina syneissänsä. Tämä rukous on Jumalan lapsen, uskovaisen ihmisen rukous, jossa hän tunnustaa itsensä kaikkiin synteihin vikapääksi. Tässä onkin kristityllä kipein kohta ja raskain taakka, että hänessä vielä asuu synti, perinpohjainen turmelus. Hänessä on vanha ihminen, jota täytyy joka päivä ristiinnaulita. Hänen myös täytyy elää maailmassa, jossa kaikkalainen synti rehoittaa ja jossa perkele raivoaa valtoimena.

Tämä rietas kolminaisuus on kaiken tosi jumalisuuden vihollinen. Niiden tähden emme siis koskaan voi ajatella, puhua ja toimia niin kuin haluaisimme. Alituisesti on sekä ylitsekäymistä että laiminlyöntiä. Milloin heikkoudesta tai kärsimättömyydestä tai ymmärtämättömyydestä, milloin huomaamattamme, jotta aivan kuin tahal-

lamme me raukat joudumme syyllisiksi, niin että täytyy itkien valittaa: "Kuka päästää minut tästä kuoleman ruumiista?"

Eikä ole kysymyksessä ainoastaan ylitsekäymiset ja laiminlyönnit, vaan myös parhaimmatkin hyvät tekemme, sillä nekin ovat vailinaisia ja synnin tahrimia. Vaikka kristitty on kuinkakin hyvin kilvoitellut ja sotinut, hänen täytyy kuitenkin tunnon soimausten ja lain tuomioiden ahdistamana luhistua maahan ja rukoilla: "Isä, anna anteeksi." Pietarin kanssa hän valittaa: "Minä olen syntinen ihminen."

Anteeksi saanut syntinen

Mutta hän on armahdettu syntinen, jonka synnit ovat kaikki anteeksiannetut. Tämä anteeksiantamus tapahtui jo ennen meidän katumistamme ja rukoilemistamme, silloin kun Jeesus itse kantoi meidän syntimme omassa ruumiissaan ristinpuuhun ja nousi ylös kuolleista kukistettuaan synnin, kuoleman ja helvetin vallat. Tätä anteeksiantamusta jatkuvasti meille julistaa evankeliumi, kaste ja ehtoollinen. Niiden kautta usko on syntynyt ja pysyy voimassa, niin että omatunto nauttii rauhaa ja sydän vahvistuu armolla syntien anteeksisäämisen varmuudessa.

Vaikka uskova tietää, että Jumala armollisesti joka päivä antaa hänelle kaikki synnit anteeksi, tarvitsee hän uudestaan ja uudestaan tätä vakuutusta. Ei hän voi luottaa tunteisiinsa, ei uskoonsa eikä tekoihinsa, vaan yksinomaan Jumalan varmaan sanaan, joka todistaa: "Ole turvallisin mielin, sinun syntisi ovat anteeksiannetut." Sanassaan Jumala vakuuttaa: "Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi niin kuin pilven ja sinun syntisi niin kuin sumun." Jes. 44:22. "Minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejensä." Jer. 32:34. Ja taas: "Kaikki heidän syntinsä sinä heität meren syvyyteen." Miika 7:19. Jeesuksen veri on se pohjaton meri, johon syntimme hukkuivat. Kun siis rukoilemme syntien anteeksiantamusta, me rukoilemme uskonvarmuutta tämän anteeksiantamuksen omistuksessa.

Anteeksiantava syntinen

Me myös lupaamme Jumalalle, että koska Hän on meille anteeksiantanut, niin mekin nyt puolestamme annamme anteeksi niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet. Anteeksi saaminen ja anteeksi antaminen on niin yhdistetty, että ilman jälkimmäistä ei edellinenkään ole voimassa. Jos me emme sydämestämme anna anteeksi lähimmäisellemme, niin rukouksemme merkitsee: Jumala, tee meille samalla tavalla! On siis ilmeistä, että kukaan ei voi nauttia Jumalan anteeksiantamusta ja samalla kantaa kaunaa ja anteeksiantamatonta mieltä lähimmäistään kohtaan. "Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi." 1 Joh. 3:15.

Mutta kun Jumala joka päivä antaa meille anteeksi syntiemme paljouden, niin Hän samalla antaa meille armon seurata Hänen esimerkkiään, että mekin nyt sydämestämme anteeksi annamme niille, jotka meitä vastaan rikkovat. Sitä paitsi, täytyyhän lähimmäisemme kin kärsiä meidän vikojamme ja antaa meille anteeksi. Tehkäämme mekin samoin. Kun annamme veljellemme anteeksi, ei se kuitenkaan merkitse sitä, että me joka tapauksessa olemme kokonaan huomioon ottamatta hänen rikostaan. Tällainen anteeksiantaminen olisi kyllä uskovaiselle verrattain helppoa. Meidän tosin täytyy ensin välttämättä sydämestämme antaa anteeksi. Mutta sitten, Jeesus sanoo: "Mene ja nuhtele häntä kahdenkesken." Miksi meidän tulee nuhdella eli ojentaa häntä, kun jo olemme sydämestämme anteeksiantaneet? — Miksi luulet, että Jumala nuhtelee meitä synneistämme, kun Hän on jo meille kaikki anteeksiantanut? Eikö sen tähden, että me tuntisimme syntimme ja ottaisimme vastaan anteeksiantamuksen? Kun veljemme rikkoo, hän joutuu synnin paulaan. Meidän tulee häntä siitä auttaa ja pelastaa. Mehän lupaamme menetellä aivan samalla tavalla kuin Jumalakin on menetellyt meitä kohtaan! Emme siis nuhtele ja ojenna veljeämme itsemme tähden, vaan hänen tähtensä, jotta hänelläkin olisi hyvä omatunto ja iloinen luottamus Jumalaan.

Tämän rukouksen selitykseen siis kuuluu: "Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä. Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämiisiä, anteeksiantavaisia toinen toisellenne, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut." Ef. 4:31,32.

Äläkä saata meitä kiusaukseen...

Syntiemme anteeksisaamisesta seuraa luonnostan, että me haluamme välttää syntiä. Mutta me tunnemme suuren heikkoutemme ja kuinka synti "helposti saa meidät kiedotuksi". Sen tähden me anteeksi saaneina kohta rukoilemme: "Äläkä saata meitä kiusaukseen". Jumala ei kiusaa meitä, mutta meillä on kolme väkevää viettelijää: oma lihamme, maailma ja perkele. Jokainen näiden virittämä paula on vaarallinen.

Rukoilemme siis, että Jumala varjelsi meitä pahasta

Uskovaisinakin meissä vielä asuu turmeltu vanha ihminen, joka on aina Jumalan tahtoa vastaan. Pahat himot ja ajatukset nousevat; rahanhimo ja ahneus, kunnianhimo ja ylpeys, omien etujen tavoittelu, parjaus, vilppi, kärsimättömyys, kosto ja tuhat muuta vanhan ihmisen mielitekoa — niihin helposti sorsumme, kun tilanne "pakottaa" tai tilaisuus "houkuttelee". Me myös elämme maailmassa, jonka katsantokanta, toimintatavat, arvot ja käsitteet ja käsitykset ovat vastoin Jumalan sanaa. Rikkaus, hekuma, elämänhuolet ja maailman menoihin mukautuminen valloittavat pikemmin kuin huomaammekaan, varsinkin kun sen tarjouksiin sisältyy milloin imartelu, milloin uhka tai iva. Suurvihollisemme käy myös alati ympäri etsien kenen hän saisi niellä. Hän osaa ovelasti herättää epäilyksiä Jumalan sanan suhteen. Hän käyttää etevimmät älyt riistääkseen meiltä Jumalan sanan, pelastavan uskon ja Pyhän Hengen antaman varmuuden oikeasta opista ja autuudestamme Kristuksessa Jeesuksessa.

"Jokaisella on hintansa", sanoo maailma ja perkele. Ja ne ovat valmiit tarjoamaan sen hinnan — petollisilla lupauksilla — jotta saisivat meidät jälleen erheen ja turmion tielle. Koska meillä itsellämme ei ole kykyä vastustaa, niin me rukoilemme, että Jumala suuressa armossaan niin suojelisi meitä, ettemme joutuisi kiusauksiin. Pyydämme myös, että Jumala auttaisi meitä muistamaan suuren heikkoutemme ja viettelysten voiman, niin ettemme tahallamme panisi itse-

ämme vaaralle alttiiksi, vaan todella karttaisimme kaikkea, mikä pahalta näyttää. Olisihan mieletöntä Jumalan kiusaamista panna pääleijonan kitaan ja rukoilla, ettei Jumala antaisi pedon purra. On sanottu, että kun me varjelemme itsemme tilaisuuksista, niin Jumala varjeelee meidät synnistä.

Rukoilemme myös, että Jumala antaisi voimaa voittamaan

Kiusaukset kuitenkin tulevat. Kaikki, mikä on käyttökelpoista ja kunnollista, on mennyt määrättyjen kokeitten läpi. Ei meidän uskommekaan, rehellisyytemme, kärsivällisyytemme jne. olisi minkään arvoista, ellei se olisi koeteltu ja olisi osoittautunut aidoksi ja kestäväksi.

Eihän vanhan ihmisemme ristiinnaulitseminen ja kuolettaminen mitään muuta ole kuin että me voimme syntisille taipumuksillemme ja haluille sanoa: "Ei!" Ellei meitä loukattaisi ja pahoin kohdeltaisi, kuinka voisimme voittaa vihan ja koston ja osoittaa anteeksiantavuutta? Ellei olisi kiusallista tilannetta, asiaa tai henkilöä, kuinka voisimme olla kärsivälliset? Kun turmeltu lihamme kiusaa tuhansin tavoin, me tarvitsemme joka päivä Jumalan uudistavaa ja vahvistavaa armoa Kristuksessa vaeltaaksemme Hengessä, niin ettemme lihan himoja täyty.

Me myös elämme maailmassa ja joudumme siis kiusauksiin muokautua maailman menoon. Meitä koetellaan, rakastammeko Jeesusta vai maailmaa. Jos meillä on Jeesuksen sana ja me siinä pysyen rakastamme Jeesusta, niin maailma vihaa meitä. Meidän täytyy ottaa ristimme ja kokea, että olemme muukalaisia maailmassa. Jos emme suostu maailmaan, niin meidän täytyy olla ahjossa tai alasimella, liekissä tai lyötävänä.

Samoin perkele käy ympäri parjaten Jumalaa, veljiämme, oppiamme ja uskoamme. Tämä tuhansien juonten mestari kukistaisi meidät aivan äkisti, elleimme vastustaisi häntä Jumalan sanalla. Onhan tämä julma vainooja langettanut profeettoja, patriarkkoja ja apostoleja. Emme voi välttää joutumasta hänen kiusattavakseen, mutta Jumalan voimalla me voitamme hänet.

Jumala ei salli meitä kiusattavan yli voimiemme. Sillä "Herra tietää pelastaa jumaliset kiusauksista". Apostoli Jaakob kirjoittaa: "Veljeni, pitäkää sulana ilona, kun joudutte moninaiisiin kiusauksiin; sillä te tiedätte, että uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. Ja kärsivällisyydellä olkoon täydellinen teko, jotta olisitte täydelliset ja eheät, ettekä missään puuttuvaiset." Jaak. 1:2–4.

Me rukoilemme siis sekä varjelusta että voimaa kiusausten keskellä ja molempia on Jumala meille antava rakkaassa Pojassaan, Vapahtajassamme Jeesuksessa.

Vaan päästä meidät pahasta...

Tämä viimeinen kohta Herran rukouksessa on kuin yhteenveto eli loppukertaus, jossa muutamaan sanaan supistetaan kaikki, mitä me olemme anoneet. Rukoilemme tässä, että Jumala pelastaisi meidät kaikenlaisesta pahasta.

Pääsy päävihollisestamme

Jeesus käyttää tässä paha-sanaa sellaisessa muodossa, että se tarkoittaa henkilöitynyttä pahaa, siis hirmuista päävihollistamme saataana. Tämä vihollisemme on ollut valhettelija ja murhaaja alusta asti. Raamattu sanoo, että hän on tämän maailman ruhtinas ja että koko maailma on hänen vallassaan. Valhe, viha, vääräusko, väkivalta, verenvuodatus, vaiva ja valitus on valtoimenaan kaikkialla, missä saatanan hallitsee.

Me kristityt elämme siis täällä maailmassa vihollisen valtaamilla alueilla. Hän ei sallisi Jumalan nimen tulevan pyhitetyksi, Jumalan valtakunnan tulevan meidän tykämme eikä Jumalan tahdon tapahtuvan. Eipä hän sallisi meille mitään ajallistakaan hyvää, mikä kuuluu jokapäiväiseen leipään. Kaikista vähimmin hän soisi, että meillä olisi anteeksiantamus synneistämme Jumalan tykönä ja että mekin puolestamme antaisimme anteeksi toinen toisillemme.

Tämä päävihollisemme käyttää terävimpiä älyjä, etevimpiä kykyjä, suurimpia rikkauksia sekä voimakkaimpia valtoja ja mahteja maa-

ilmassa estääkseen kaiken sen, mitä edellä olemme rukoilleet. Sen tähden Jumalan valtakunnan työn, jossa pysytään uskollisina Jumalan sanalle, täytyykin kärsiä suuria vaikeuksia ja esteitä. Aikanamme on surmattu enemmän ihmisiä uskonsa tähden kuin muinoin Rooman vainoissa. Ja Jumala tietää kuinka monet tälläkin hetkellä viruvat vankiloissa, ovat pakkotyössä tai maanpaossa. Kuinka monet ovatkaan kärsineet omaisuutensa ryöstön ja ajallisten etujen, jopa omaistensakin menetyksen. Ja siellä, missä ei ole tällaisia kärsimyksiä, hän nukuttaa kristikuntaa antikristuksen, valheellisen kristillisyyden, makeaan uneen.

Jos milloinkaan, niin nyt tulee kristittyjen rukoilla, että Jumala armollisesti päästäisi meidät saatanan vallasta ja suojelisi meitä hänen juoniltaan.

Pääsy kaikesta pahasta

Koska meissä itsessämme asuu turmelus ja koska me elämme Jumalaa vihaavassa maailmassa, niin paha väijyy meitä monessa muodossa. Milloin uhkaa meitä omaisuutemme menetys, sen väärinkäyttö, tai sen jumaloiminen; milloin uhkaa meitä murtuva terveys tai sairaalloinen elämäkatsomus; milloin on vaarassa maine ja perhe, työ ja toimeentulo; milloin uhkaa epätoivo tai suruttomuus ja maailman menoon mukautuminen. Ja kaikkien on kerran kohdattava viimeinen paha kuolema.

Me rukoilemme siis, että Jumala suojelisi omaisuuttamme, persoonaamme, perhettämme ja toimiamme, niin että saisimme pitää ja voisimme oikein käyttää kaiken meille uskotun ajallisen hyvän. Varsinkin rukoilemme, että Jumala auttaisi ja varjelisi meitä kaikissa koettelemuksissa ja kiusauksissa, niin ettemme lankeaisi. Sillä on varmaa, että jos me todella olemme Kristukseen uskovia, pyhiä ja rakastettuja, niin meitä myös koetellaan. Voimmeko puutteessakin uskoa Jumalan huolenpitoon? Voimmeko sairainakin nauttia sielun terveyttä? Voimmeko pysyä uskollisina rakkaalle Vapahtajallemme ja seistä lujina Jumalan sanassa, tuli mitä tuli? Ja voimmeko kaikki voitettuaamme vielä pysyä pystyssä? Ja vihdoinkin, kun tulee kuoleman hetki, voimmeko ilolla jättää tämän maailman ja Jeesuksen uskossa siirtyä voitollisina oikeaan kotiin Herran luo? Jotta kestäisimme

kaikki kiusaukset ja voittaisimme kaikki vaivat ja viholliset, me anomme, että meidän suuri ja armollinen Jumalamme päästäisi meidät kaikesta pahasta. Vieläpä rukoilemme, että jos valitettavasti lankeaisimmekin, jotta Jumala nostaisi meidät jälleen ja veisi päätökseen meissä alkamansa hyvän työn.

Jumala myös on tekevä kaiken tämän. Sillä Jeesus itse vakuuttaa: "Minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni." Joh. 10:28. Ja vielä: "Minä itse kaitsen lampaani ja vien itse ne lepäämään, sanoo Herra, Herra. Kadonneet minä tahdon etsiä, eksyneet tuoda takaisin, haavoittuneet sitoa, heikkoja vahvistaa." Hes. 34:15,16. Hän todella päästää meidät kaikesta pahasta ja antaa meille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa.

Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen.

Nämä sanat puuttuvat monista vanhoista käsikirjoituksista ja sen tähden ne ovat sulkujen sisällä suomalaisessa Raamatussa. Mutta niissä ilmaistu totuus ja Jumalan ylistys, doksolgia ei ole suljettuna. Se on niin ilmeinen ja ihana, ettei kukaan voi kieltää sen sopivasti kuuluvan tämän ihmeellisen rukouksen päätökseksi.

Sinun on valtakunta

Toisen rukouksen selityksessä olemme jo puhuneet Jumalan valtakunnan kolmesta valtapiiristä. Armonvaltakunta on Pyhän Hengen hallitusta armovälikappaleiden kautta. Se on sisällisesti uskovassa oleva valtakunta, koska se on vanhurskautta, iloa ja rauhaa. Tähän valtakuntaan ei kukaan voi tulla, ei hän voi sitä edes nähdä omin voimin. Jokaisen täytyy syntyä uudestaan Jumalasta ennen kuin hän voi olla tämän valtakunnan kansalainen. Kolmiyhteisen Jumalan kunniaksi me siis tässä sanomme, että tämä Hänen valtansa piiri on todellakin yksinomaan Hänen ja että Hän tuo sinne sisälle ne, jotka

Hän on valinnut, kasteen ja evankeliumin kautta. Hänen toiset valtansa piirit tulevat ilmi seuraavissa sanoissa.

Sinun on voima

Me ilolla tunnustamme tässä, että Hän on kaikkivaltias. Mikään ei voi estää eikä rajoittaa Hänen voimaansa. Hänelle ei mikään ole mahdotonta. Vaikka siis ne asiat, joita olemme edellä rukoilleet, näyttäisivätkin järjen mielestä mahdottomilta, ne ovat kaikki varsin helppoa Hänelle, joka on kaikkivoipa.

Ei saatanallakaan ole yhtään enempää valtaa kuin minkä Jumala sallii. Ja ihmisten julmuuskin, sanoo psalmista, tulee Jumalalle kunniaaksi, kun Hän vyöttää itsensä viimeisellä vihalla. Hän on pannut kaikelle rajansa, ja kaiken täytyy lopulla palvella Hänen hyviä tarkoituksiaan. Kaikki Hänen tekonsa kiittävät Häntä. Kerran myös jokainen polvi notkistuu Hänen eteensä ja jokainen suu tunnustaa, että Hän yksin on Herra.

Sinun on kunnia

Me kannamme tässä Jumalalle kaiken kunnian pelastuksestamme. Uskoon tulemisemme, uskossa pysymisemme ja uskossa täältä eriämisemme ja pyhien taivaalliseen perintöön tulemisemme on todellakin kaikki alusta asti hamaan iankaikkisuuteen laupiaan Jumalamme armotyö. Sen tähden me jo täällä kiusausten, vaarojen ja vaivojen maailmassa annamme siitä Hänelle kaiken kunnian. Ja taivaan täydellisyydessä Hän yksin saa kaiken ylistyksen. Niin kuin autuutemme asiassa kaikki ihmisansio on suljettu ulos, niin on myös, kaikki kiitos ja kunnia tuleva yksin Jumalalle. Mutta me myös tässä tunnustamme, että kaikki Hänen tekonsa ja tuomionsa ovat ylistettävät. Kaikesta siis tulee yksin Hänelle kaikki kunnia.

Nämä kolme kuuluvat yhteen ja sen tähden me sanomme: "Sillä Sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti."

Aamen

Tämä hebrealainen sana merkitsee varmasti, totisesti. Näin suureen ja varmaan sanaan me saamme siis päättää tämän valtavan rukouksen, joka pohjaa pohjattomia syvyyksiä ja hipoo mittaamattomia korkeuksia. Se on todella Herran rukous, Herran itsensä meille opettama. Siinä harvat ja mitä yksinkertaisimmat sanat puhuvat ylen valtavaa kieltä, Jumalan kieltä. Hän kuulee, Hän tietää ja ymmärtää, mitä me rukoilemme ja se kaikki on Hänelle otollista. Sen tähden me voimme täysin varmoina sanoa: "Aamen, aamen, se on, totisesti, totisesti näin on tapahtuva."

Gustaf Axel Aho

Pastori, teologian tohtori^{hc} **Gustaf Axel Aho** (1897 – 1973) oli lapsenmielinen kristitty ja ehdottomasti Jumalan sanaan ja luterilaiseen tunnustukseen pitäytyvä opettaja.

Aho syntyi Amerikassa Suomesta muuttaneille vanhemmilleen. Hän kuului USA:ssa ja Kanadassa toimineeseen tunnustukselliseen luterilaiseen, suomenkieliseen, kirkkoon, jota lyhyesti nimitettiin ”Kansalliskirkoksi”.

Aho vihittiin pastoriksi 1921 ja hän sai 1947 jumaluusopin kunnia-tohtorin arvon. Hän palveli useissa Kansalliskirkon seurakunnissa noin 40 vuotta ja toimi Lahden ja Kuusankosken Tunnustuksellisten Luterilaisten Seurakuntien pastorina 1954 – 1957.

Aho kirjoitti ja toimitti suomen kielellä joukon kirjoja ja kirjasia, joita on luettavissa mm. **STLK:n www-sivuilla**, sekä SLEY:n julkaisemat saarnakirjat Elävän veden virtoja ja Sinulla on Jeesus, joista STLK julkaisee yhdistetyn kolmannen painoksen, ja SLEY:n julkaisema hartauskirja Voimattomalle voimaa (Portals of Prayer).

Ahon opetuksessa laki ja evankeliumi erotetaan selvästi ja lukijan eteen tuodaan Raamatun selkeät todisteet Jumalan vihasta syntiä kohtaan ja hänen kaikille syntisille valmiina olevasta armostaan, joka on ilmestynyt ristiinnaulitussa ja ylösnousseessa Vapahtajassamme Jeesuksessa Kristuksessa. Sana rohkaisee uskovia osallistumaan Herran työhön ja viemään ilosanomaa toisillekin.